

Kaiser Ottó laudáció

Tisztelt Elnök Úr, tisztelt Bírálóbizottság!

Egy fotográfusról szeretnék beszélni, egy képíró emberről – de először mégis a nyelvvel kezdeném, anyanyelvünkkel. Nem tudok róla, hogy lenne még egy nyelv a világon, amely a mi tevékenységünk, a fényképezés lényegéről oly sokat elmond, mint a magyar. Mert nálunk a fényképez ige szinonimája: megörökít!

Lefényképez – megörökít!

Így kezdődött valaha a fényképezés története, s a digitális képkészítés sem változtatta meg a fotográfia lényegét: megörökítjük a világot, megörökítjük magunkat, megörökítjük, azt, ami fontos. Mert a fénykép megőrizz belőlünk valamit.

De mit és hogyan? Ez már a fotográfuson múlik.

Nos, itt érkeztem el Kaiser Ottó személyéhez.

Bevallom, elfogult vagyok. Sok-sok éve ismerem Ottót.

Ismertem, amikor riporterként, szerkesztőként dolgozott, s ismertem, amikor állás nélkül maradt. Ismertem, amikor egy súlyos baleset után, még annál is sokkal súlyosabb kihívásokkal kellett szembenéznie. Ismertem, amikor nagyhatalmú ember volt és ismertem, amikor megint csak mindent előlről kellett kezdenie. Kilátástalannak tűnő helyzeteken verekedte magát keresztül.

De nem hallgathatom el, hogy szerencséjére, ekkor már ott volt mellette Zsuzsa asszony, aki munkájában is társa volt. Mert azt hiszem, egyedül nem megy...

Szóval, sokszor szorítottunk a nehéz napokban, hogy Ottó talpra álljon.

És talpra állt. Fáradhatatlanul és folyamatosan, kitartóan és tudatosan dolgozott. Hatalmas ívet írt le a pályája.

Kaiser Ottó vérbeli fotográfus. A megszállottak fajtájából való, aki mindig tudja, hogy mi a dolga, s maga jelöli ki az utat, amelyen jár.

Hogy ezt bizonyítsam, felidézném legkedvesebb témáit: magyar tájak, magyar várak, magyarországi templomok, magyar ízek, szép magyar bor, Magyarország 1000 csodája, a magyar népművészet 1000 csodája.

Hadd áruljam el: amit most felsoroltam, egytől egyig könyvcímek – Kaiser Ottó könyveinek a címei! A legutóbbi kötete, amely tavaly karácsonyra jelent meg, folytatja ezt a sort: A Kárpát-medence 1000 csodája.

Kaiser kötődéséről mindent elmond ez a felsorolás!

Egyik kedvenc kötetem, a Szerelmem Budapest, már a címében is vállalja azt a lírai hangot, amely a képeire jellemző – mert Ottó érzelmes fotográfus.

Kaiser munkásságához hozzátartozik az a hatalmas és sokrétű szervező és szerkesztői tevékenység, amely nélkül művei legtöbbször nem valósulhatott volna meg. Könyvművészeti igényessége pedig garanciát jelentett köteteinek színvonalára. Ugyanennek a tevékenységének

volt eredménye a sajnálatosan rövid életű, de emlékezetes Hungaricum című folyóirat, amelyet Kaiser Ottó alapító főszerkesztőként is jegyzett.

Fotóművészi tevékenységével, a könyvei mellett, számtalan kiállításon is találkozhattunk. S megkockáztatnám: a külföldön legtöbb kiállítást rendező magyar fotográfusok közé tartozik. Több országban, több kontinensen is szerepeltek a képei, legtöbbször szerzőjük társaságában. Témaválasztásaiból következik, hogy Kaiser a magyar kultúra követe volt mindenütt, ahol a munkáit bemutatta.

Tekintélyes életművéből kiemelkedik a Határtalan irodalom című vállalkozása. Kaiser hosszú éveken keresztül járta a világot, felkutatta azokat az írókat, költőket, akik bár határainkon túl élnek, hozzátartoznak a magyar kultúrához. Megszólaltatta és fényképezte őket otthonukban, közel és távol Magyarországtól. Ebből a páratlan munkából született meg a Határtalan irodalom képben és írásban gazdag három kötete.

S ha azzal kezdtem, hogy a fotográfia lényegéhez tartozik a megörökítés, a végén megint csak ide kanyarodnék vissza. Kaiser Ottó munkásságának is kulcsszava ez a szó. Az a hosszú felsorolás, amelyben témáit, könyveit végigvettem, nemcsak a tudatos építkezést jelzik, hanem annak irányát is. Kaiser Ottó szándékát és eltökéltségét, hogy gazdag és sokszínű képet adjon értékeinkről. Arról, amit ismernünk kell, amit becsülnünk kell, amit őriznünk kell - mert a miénk. Ezt kaptuk örököül, s ezt kell tovább adnunk.

Mert ez magyar örökség!

S így vált erre méltóvá Kaiser Ottó munkássága is.

Korniss Péter